

Històries de Veritat y Diàlegs entrecreuats

dues experiències de documentació pedagògica

VJornades de diàlegs educatius:
Documentar per a què i com fer visible l'educació,

FUB
Manresa, 16 de novembre de 2013

El paper de l' adult

L' adult com a projector i constructor inicial de l' escenari,
com acompanyant dels processos de vida i d' aprenentatge i també
com a documentador de les accions dels infants
i de les històries que passen.

mirem...

...Com elaboren els seus pensaments, movent-se entre les seves idees, les seves percepcions i la seva fantasia.

Com entren en contacte amb els elements físics i els materials

Com posen en relació el pla real amb el simbòlic

De quina manera donen forma a les seves creacions

Com es relacionen entre ells

...

Famílies

Ens agrada molt rebre aquestes històries, perquè ens ajuden a veure, a sentir, a percebre tot el que fa al col·legi, sense la necessitat d'estar presents, cosa molt important com a pares, ja que ens dóna tranquil·litat i **confiança** als pares.

També és important veure i llegir totes aquestes històries per reflexionar en coses que de vegades passem per alt, ja que per nosaltres no tenen importància, però per la nostra filla són coses imprescindibles, moments que l'ajuden a créixer com a persona, a desenvolupar-se, també ens ajuden a rumiar en com podem ajudar a que tot això passi de la manera més feliç possible.

I el que creiem que és més important, ens fa reflexionar, i ens recorda les coses veritablement importants.

Les Històries de Veritat ens donen l'oportunitat de conèixer moments del dia a dia a dintre de l'escola i de **les relacions que nosaltres no veiem.**

Aquestes històries ens han servit per poder parlar a casa amb els fills i que ells ens expliquin com han viscut aquells moments.

El món extraordinari que viuen els nostres fills
Viure l'aventura de créixer
Aturar-nos, apropar-nos, entendre i viure el seu món
Adonar-nos que ens parlen amb el seu joc
Veure'ls gaudir d'ells
Escotar el silenci de les seves accions

Estimar-los aprenent a respectar les seves vivències

Connectar amb la nostra infància i i reconèixer-nos

El joc i la llibertat dels seus moviments els fa créixer
Són els seus sentiments de veritat que ens regaleu dia a dia
Moltes gràcies

Les Històries de Veritat ens apropen al dia a dia dels nostres fills, a les seves converses i als seus jocs a l'escola.

És com veure'ls per un **petit forat.**

Activitats que els infants realitzen quotidianament, prenen una altra dimensió quan darrera hi ha una reflexió adulta.

Segons ha anat avançant el curs, la nostra filla s'ha anat implicant de manera més directa en el que anava succeint al seu voltant, passant de ser una observadora a assolir un paper més protagonista.

Ens encanten les Històries de Veritat .

Gràcies per fer-nos-les arribar.

Recordo perfectament la primera vegada que vaig llegir una Història de Veritat. Apunt d'entrar a la classe de la meva filla, allà, al costat de la porta, penjat a la paret, fotos seves i de dues amigues. Vaig llegir-m'ho tot en cinc segons, mentre llàgrimes ben gruixudes em lliscaven per les galtes. Després vaig tornar-m'ho a llegir, aquest cop més pausadament i vaig deixar de plorar perquè la meva filla em va veure i patia creient que estava trista. Li vaig explicar que plorava d'emoció. Les fotos, el text que les acompanyava...

I avui, rellegint les altres històries tant seves com les del meu fill...

Us vull agrair cada paraula, cada instant reflectit en cada història.

Sé que el vostre acompanyament, la vostra dedicació i amor és impressionant, però rebent de tant en tant aquests instants, encara es perfila més la meva sensació. És com entrar una estona allà amb vosaltres...

I **gràcies** també per totes les històries que cada classe recull, llegir-les és un regal per l'ànima.

Gràcies!

Per nosaltres les Històries de Veritat són moments de descoberta i aprenentatge del nostre fill sol o amb els seus companys.

Sovint o gairebé sempre sense la intervenció de l'adult perquè l'ensenyi.

Són **moments importantíssims** pel nostre fill i pels seus companys i per això també són importantíssims per nosaltres.

Les Històries de Veritat són aquells moments únics de connexió pura amb un mateix, l'entorn i l'altre.

Són **l'autèntica expressió de l'"aquí i ara"** acompanyat de l'espontaneïtat i sinceritat que caracteritza els infants.

Por decirlo en una frase: me hace añorar el tiempo que pasábamos juntos en la adaptación y verlo de primera mano.

Darrera d'una simple acció quotidiana s'hi amaguen una sèrie d'històries i pensaments que les "Històries de Veritat" ens hi acosten.

Les imatges i les paraules de les Històries de Veritat ens han permès situar-nos d'**observadors** invisibles, atents i silenciosos del món de des coberta i relacions amb els altres de la nostra filla. I de retruc, és una invitació a gaudir-ho en primera persona dins o fora de l'escola.

Gràcies!

Per als mestres,

la documentació és...

...una interpretació del sentit que aquella experiència ha suposat per l'infant.

... és una ocasió per a reflexionar, ampliant el número d'interpretacions possibles, sempre reinterpretables

...és una manera de mostrar-nos.

...és fer visible la cultura d'infància

... no hi ha mai una única història verdadera.

Amb la documentació,

els infants...

...es poden sentir especialment mirats,

...veuen que el que fan és important,

...se senten valorats, recolzats

Per l'escola,

...es una manera de narrar-se,
de mostrar la pròpia identitat.

Documentar

...no només fa visible les coses que ja existeixen sinó que fa que les coses existeixin perquè les fa visibles, i per tant, possibles.

..és una recerca.

..és una interpretació de les accions dels altres.

...és un intent de desvetllar misteris.

...és una reivindicació, d'allò que ha de ser.

...requereix d'una determinada actitud: d'escolta, d'aturar-se, d'indagació, de voler comprendre, d'una presència que aculli, que tingui cura, de deixar-se ressonar per allò que es mira.

...és dignificar.

...és una pràctica amorosa, per la seva ètica , perquè legitima a l'altre.

Només cal mirar els nens i aprendre a
veure'ls...només així podrem saber
alguna cosa més, no només d'ells, sinó
també de nosaltres.

Meritxell Bonàs